

Pia Klemp. Solidaritatea e noua piraterie

2019

Criminalizarea solidarizării cu cei aflați în nevoie este deja o realitate a lumii în care trăim și o practică acceptată (sub diverse forme) de majoritatea țărilor care încă se pretind faruri ale „civilizației” și bastioane ale umanității. Mediterana a devenit un mormânt colectiv de proporții genocidare, iar drumurile celor care fug de războaie sau sărăcie – din nordul Africii, din Siria, Yemen, America Centrală sau Asia – sunt azi adevărate călătorii prin infern, presărate cu lagăre, sârmă ghimpată, traficanți și miliții de extremă dreaptă acționând cu impunitate.

Așa-zisa justiție își face și ea datoria. Legată strâns la ochi (cum o știm), ea apără, ca de obicei, doar interesele celor puternici. În Ungaria, ajutorul dat unui „ilegal” se pedepsește mai nou prin lege. Nici Franța, „patria drepturilor omului”, nu e mai prejos. Nu demult, Cédric Herou, simplu țăran din Alpi, a fost condamnat de judecătorii francezi pentru crima de a-i fi ajutat pe cei care treceau munții pe jos, deschizându-le porțile gospodăriei sale pe timp de iarnă. Asta în timp ce patrulele extremei drepte făceau legea în trecătorile din Alpi, vânându-i pe „ilegali” sub privirile ocrotitoare ale „autorităților”.

Peste tot în lume disperarea, vulnerabilitatea, sărăcia și durerea sunt criminalizate, iar cei atinși de aceste noi „lepre” ale lumii moderne sunt dezumanizați, vânați și exploatați fără milă.

Normalizarea discursului xenofob sau rasist, legile tot mai numeroase împotriva săracilor și refugiaților, lagărele în care sunt închiși „ilegali”, distrugerea frenetică a mediului, zidurile care se ridică pretutindeni, tot mai ucigașe, tot mai brutale, nu sunt fenomene izolate. Toate se leagă. Iar aceiași „puternici” ale căror decizii lasă milioane de oameni fără adăpost, fără muncă, fără demnitate, aceiași capitaliști, popi și politicieni care țin în sărăcie și excluziune întregi pături sociale (sau profită de pe urma ei) sunt în continuare cei care ne țin lecții despre locul fiecăruia în lume, despre moralitate și lege, despre drepturi, merit și muncă. Și care, generoși, ne dau din când în când medalii de bună purtare.

Până la urmă, de la „stăpânire”, autoritate, ierarhie și toate instituțiile lor nu este nimic de așteptat, nici de sperat. N-a fost niciodată. Doar solidaritatea, ajutorul reciproc, egalitatea și libertatea pentru toate și pentru toți pot reda vieții demnitatea și umanitatea ei. Nu supunerea oarbă, nu respectul autorității și al forței, nu relațiile de putere, nu gregaritatea răzbuțătoare, nu disprețul pentru cei mai greu încercați, nu zidurile, nu granițele sau jandarmeriile!

Împăratul e gol și a fost dintotdeauna gol. Problema nu mai e azi cea a unei tutele „luminate”, a vreunei improbabile „reformă”; ci e chiar problema supraviețuirii noastre ca atare (și nu numai a noastră). Respingerea societății întemeiate pe dominație, excludere și constrângere, răzvrătirea împotriva domniei profitului și împotriva înregimentării criminale reprezintă testul majoratului nostru ca ființe și, poate, singura noastră șansă de a nu transforma întreaga lume într-un cimitir.

Pia Klemp, biologă, luptătoare pentru drepturile refugiaților și căpitan al unui vas de salvare din Mediterană, este azi urmărită de justiția italiană pentru culpa de a fi salvat mii de oameni din apele mării, altfel condamnați la o moarte aproape sigură. Riscă, se pare, ani grei de închisoare pentru „crimele” sale. La fel riscă și Carola Rackete, căpitanul unui alt vas de salvare, pusă și ea sub acuzație pentru o „vină” similară. Recent, primăria Parisului a decis să le acorde amândurora medalii pentru activitatea lor.

Pia Klemp a refuzat distincția, transmitând locuitorilor din Paris, dar și autorităților pariziene, următorul mesaj:

Paris, te iubesc! Te iubesc pentru toți oamenii liberi și solidari care trăiesc în sânul tău. Oameni care se luptă pentru libertate în fiecare zi, braț la braț, împărțind pături, prietenie și solidaritate. Te iubesc pentru cei care-și împart locuința, dragostea și luptele în fiecare zi, indiferent de naționalitatea oamenilor și fără să le pese dacă au documente sau nu.

Doamnă Hidalgo, vreți să mă decorați pentru acțiunile mele solidare din Marea Mediterană, pentru că echipajele noastre „muncesc în fiecare zi pentru a-i salva pe migranții aflați în situații dificile”. În același timp poliția dvs. le fură păturile oamenilor constrânși să trăiască în stradă, manifestațiile sunt reprimare, iar persoanele care apără drepturile migranților și azilanților sunt criminalizate. Doriți să-mi acordați o medalie pentru acțiuni pe care le combateți în interiorul propriilor dvs. ziduri. Sunt incredințată că nu veți fi surprinsă dacă mă veți vedea refuzând medalia „Grand Vermeil”.

Paris, nu sunt o umanitară. Nu sunt aici pentru „a ajuta”. Sunt alături de tine, solidară. Nu avem nevoie de medalii. Nu avem nevoie de autorități care să decidă cine este „erou” și cine „ilegal”. De fapt, nici nu au această cădere, căci toți suntem egali. Ceea ce ne trebuie e libertate și drepturi. A venit vremea să denunțăm onorurile ipocrite și să umplem lipsa prin justiție socială. A venit vremea ca toate medaliile să fie turnate în vârfuri de lance ale revoluției!

Documente și adăpost pentru toate și pentru toți!

Pia KLEMP, 20 august 2019

Biblioteca Anarhistă

Pia Klemp. Solidaritatea e noua piraterie
2019

Pre luat la 13.01.2023 de la <https://pagini-libere.ro/>

ro.theanarchistlibrary.org